

Svojim rodičom sa prihovárajú
s láskou a porozumením,
niekedy s bolesťou a výčitkami,
ale v každú sekundu pripravení
ich milovať a odpustiť...

A odpovede hľadajú často
u Boha...

Listy pre rodičov

*...aj deti bez rodiny
majú v srdci lásku...*

Viera Miklašová Pavel Zámečník

---

*Bože,
rozprestri ruky nad mojou mamou,
nech jej nikto neubližuje,
pomôž jej, lebo je slabá,
zažeň smútok z jej tváre,
vlej do srdca dobrotu,
nauč ju smiať sa a milovať,
a ukáž jej chyby života.*

...Bože, pošepkaj mame mená jej detí...

Ahoj, mamina!

Najprv Ťa chcem veľmi pekne pozdraviť. Píšem Ti list o svojom živote, o tom, ako sa mi darí v živote aj v škole.

Tento rok sa už pomaly končí a s ním sa končí aj môj tretí rok školy. Neviem, čo potom bude so mnou, ale nemusíš sa báť, mama, budem sa musieť postaviť na vlastné nohy, lebo mi nemôže celý život niekto pomáhať. Ja viem, že to bude ťažké, ale keď budem pracovať, dokážem to! A určite Ťa budem chodiť pozerat', aj keby som bol veľmi, veľmi ďaleko, aj na druhom konci sveta!

Keď som sa s Tebou naposledy stretol, mal som tri roky. Keď som Ťa potom opäť videl, mal som šesťnásť rokov a veľmi zlý pocit, ako strašne si sa zmenila. Predstavoval som si Ťa po celé tie roky inak, ale za toľké roky sa asi zmení všetko k horšiemu. Si taká ako si bola, chudá, a aj vlasy máš rovnaké...

Idem bývať do Bratislavy, aj sa teším, lebo inú možnosť nemám, a nie je ani možnosť zostať niekde v Topolčanoch, lebo pre domov som už dospelý a tu nikoho príbuzného nemám.

Tak to by bolo už všetko, mama. Napísal som Ti všetko o sebe, čo na napadlo, aj o mojich predstavách.

S pozdravom

Tvoj jediný syn .....

Ahoj, mamina moja!

Ťažko sa mi hľadajú slová pre osobu ako si Ty. Si Matka, ktorá by pre svoje dieťa urobila aj nemožné. Mami, ja viem, že si to v živote nemala ľahké, Tvoja chyba sú však drogy, pre ktoré si svoje deti opustila a nechala si ich vyrastať bez rodičovskej lásky. Ja Ti nemám čo odpustiť, ale nikdy neodpustím Bohu za to, že Ti dovolil drogu vziať do ruky. Mama, beriem si to aj ako svoju chybu, že som Ti v tom nezabránila, a práve v tú chvíľu som pri Tebe nebola. Ale ďakujem Ti, vďaka Tebe som silný človek. Vďaka Tebe sa viem postaviť, keď padnem.

Mama, čo ma mrzí najviac je to, že tu v domove nie si so mnou. Veľa krát sa nemám komu vyrozprávať. Vieš, hovorí sa, že mama je kamarátkou, sestrou... Veľa krát som Ťa potrebovala, nemala som komu povedať aký chlapec sa mi páči, nemala som komu ukázať v časopise šaty, ktoré sa mi páčia, a hlavne som nemala mamu!

Mama, už veľa krát si bola vo väzení, odkiaľ si nám všetkým svojim deťom v domove posielala listy a stále v nich boli tie isté „básničky“ : ako Ti chýbame, ako sa zmeníš, keď prídeš domov. A zmenila si sa , mama? Nie! Vyšla si z väzenia a spadla si do toho istého. Vieš, mama, keď som bola menšia a ty si bola vo väzení, plakala som kvôli odretému kolenu a chcela som, aby si ma Ty poľutovala, nedalo sa to zmeniť. Teraz mám trinásť rokov a riešim úplne iné veci, no Ty tu stále nie si. Viem už, že sa kvôli mne už nezmeníš, ale aspoň dávaj pozor na dieťaťko, ktoré čakáš. Je tvoje dvanásť, tak aspoň o toto sa postaraj!

Chcem, aby si vedela, že Ťa nadovšetko milujem! Veľa ľudí mi vraví, ako si mi ublížila už len tým, že si ma dala do detského domova. Nie je to tak! Do domova si ma dala preto, lebo Ti na mne záležalo. Nechcela si, aby som spávala s tebou vonku v zime, radšej trpíš ty mojou neprítomnosťou pri Tebe. Viem, že by si mi dala aj to najposlednejšie na svete. Dala si ma do domova, lebo si vedela, že pri Tebe nebudem mať žiadnu budúcnosť. Veľmi si plakala, keď som Ti povedala, že Ťa veľmi ľúbim, lebo vieš, že iné dieťa by svoju matku nenávidelo práve za to, že s ňou nežije. Všetko zlé je na niečo dobré - to vieme všetci. Vďaka Tebe, mami, som pochopila, že viem cítiť smútok, viem sa rozplakať a nehanbím sa za to!

Tvoja milujúca dcéra .....

Milá maminka!

Ťažko sa mi hľadajú slová do tohto listu. Vlastne ani neviem ako začať. Mami, ďakujem Ti za to, že si ma porodila a dala si mi život. Ja viem, že moje detstvo nebolo dokonalé, ale viem aj to, že ani Ty si ho nemala najkrajšie. Preto Ťa nesúdím za to, čo som si v detstve prežila, veď ma to posunulo vpred. Vďaka tomu som dnes silnejšia. Nie nadarmo sa hovorí, že všetko zlé je na niečo dobré.

Keď ešte žila babka, tak si sa nemusela toľko starať, lebo ona všetku starostlivosť zobrala na seba, vychovávala ma akoby som bola jej dcéra. Nikdy Ti nebudem vyčítať, že som sa dostala do detského domova. Vlastne, ja som za to vďačná, lebo tam som veľa pochopila a naučila sa. Maminka, ale teraz nastal čas, aby si sa začala o mňa starať Ty. Pochop, babka tu už nie je, a všetka starostlivosť zostáva na Tebe!

Mami, ja viem, že aj ja raz budem mamou a nedopustím, aby moje dieťa malo také detstvo ako som mala ja, ale tým Ti nechcem nič vyčítať. Viem, že z Teba bude raz dobrá babka, tak isto, ako bola z Tvojej mamy.

Mamička moja, prepáč mi, ako sa k Tebe správam, ale ja Ti nedokážem povedať, čo Ti teraz píšem.

Na záver môjho listu by som Ti chcela povedať, že Ťa veľmi ľúbim, lebo Ty si len jedna jediná!

S láskou

Tvoja dcéra .....

Mama.

Asi bude najlepšie sa Ti znovu predstaviť, lebo neviem, či si na mňa náhodou nezabudla. To som ja, Tvoja dcéra Žaneta! Mama, neviem čo sa s Tebou stalo? V minulosti si ma vždy chodila pozerat' a teraz som Ťa nevidela už asi osem rokov. Netrápi ma to, ale vo vnútri asi áno, a to ma hnevá, nechcem to takto prežívať! Nechcem sa kvôli Tebe trápiť, veď som si toho už toľko zažila. Ty asi žiješ tak ako Ti to vyhovuje a ja si zasa žijem život, ktorý vyhovuje mne. A vieš čo, mama? Poviem Ti, že mi je dobre. Niežeby som Ti teraz niečo chcela vyčítať, ale chcela by som, aby si sa trápila. Je mi jedno, že by to pre Teba ťažké počúvať, lebo ani Teba nezaujímam ako sa trápim ja.

Ale koniec koncov som vlastne rada, že si ma priviedla na svet. Som rada, kde som, koho som v živote stretla. Priateľov, kamarátov, deti, vychošov, učiteľov. Možno si mi dala život, ale neobetovala si pre mňa nič. Aj keď si prišla, nikdy si ma nevzala na prechádzku, nikdy si ma neobjala, nerozprávala si sa so mnou, lebo ja som ani nechcela Ti nič o sebe povedať. Ty si vlastne taká papierová mama, hanbi sa! Neverím, že by si ma niečo naučila, neverím, že to niekto naučil Teba.

Možno si nevedomuješ, že mám na svete dve dcéry, no pre Teba vždy existovala len jedna. Vieš veľmi dobre o čom hovorím. Ty si ani nevieš predstaviť, ako veľmi by som chcela stále používať slovo „mama“.

Predstavujem si, aké by to bolo, keby si bola normálna. Na jednej strane by som bola šťastná, no vzápätí si predstavím Tvoje neustále sťahovanie z bytu do bytu, neporiadok, fľaše alkoholu a je mi do plaču. Tam kde žijem ja, to je pravý opak, cítim teplo domova, lásku, ktorú som od Teba nikdy nemala a už ju ani nečakám.

Poviem Ti len jedno - nekontaktuj ma už nikdy! Zmier sa s tým, že Ti tento list píšem nie preto, že mi chýbaš, ale kvôli tomu, že Ti chcem dokázať, aká som silná a ako Ťa nepotrebujem. Prosím Ťa, urob mi láskavosť. Ak tento list dočítaš, tak ho roztrhaj alebo spál'. Nevidím dôvod, prečo by si si ho mala schovávať, keď si sa ma vzdala.

Tvoja dcéra, ktorá sa zmierila, že si ju opustila

Milá moja mamička !

Mamička moja, veľmi Ťa mám rád! Veľmi mi chýbaš! Spravil by som všetko pre Teba, mamička moja! Si v celom mojom srdiečku, nevymenil by som Ťa za nič.

Keby sa to dalo, vrátil by som späť čas aspoň o päť rokov dozadu, aby som mohol byť s Tebou a mojimi súrodencami.

Maminka, keď na Vás myslím, keď na Vás spomínam, tak mi je ľúto, že nie som s vami doma. A keď od Vás odchádzam po návšteve, tak mi je ešte horšie.

Maminka, Ty si pre mňa spravila veľmi veľa. Si pre mňa najdôležitejšia na svete. Keby som mohol ísť domov , tak by som išiel aj v tejto sekunde, lebo pre mňa si, maminka, v celom mojom srdci len a len Ty!

Tvoj milujúci syn .....

Ahoj, mama!

Tak ako mám začať? Ani neviem. V prvom rade Ti chcem poďakovať za to, že si mi dala život. Chcem Ti napísať pár slov, ktoré Ti niekedy časom možno poviem aj do očí.

Chcem Ti poďakovať za to, že si mi neubližovala fyzicky a že si sa o mňa postarala takým spôsobom ako si to spravila - dala si ma do detského domova. Vďaka tebe som spoznal strašne moc ľudí. U Teba by som ich nikdy toľko nepoznal ako v domove. Keď som začal chápať môj život, tak sa moje otázky kopili a kopili, bolo ich veľa, no ani na jednu som nedostal odpoveď. Pýtam sa, či moje detstvo malo nejaký zmysel? Bolo moje detstvo detstvom? Možno to bolo o tom, že ma Pán Boh skúša.

Vieš čo bola moja najväčšia bolesť? A aj je? To, keď som sa dozvedel, že nie si žena, ale chlap. Vtedy som pochopil, že už nemám mamu! Nevieš si predstaviť aká to je bolesť! Ja Ti nič nevyčítam, som na Teba hrdý, že si spravila takúto veľkú vec, ale nežiadať odo mňa, aby som to pochopil, veď nemám mamu, a ako otca Ťa neprijmem. Napriek tomu Ťa mám rád, a všetko Ti odpúšťam. Možno si budeš myslieť, že je aj väčšie trápenie ako byť opustený, ale ja som nevedel, kto som a kam patrí.

Večer som ležal v posteli a kým som Ťa nepoznal, tak som si hovoril, že ak je niekto na nebi, tak mi pomôže a moja mama príde. A môj sen sa mi splnil a ja som uveril, že existuje Boh. Ale bolo ťažké sa s Tebou stretnúť. Vďaka ľuďom v detskom domove dokážem o sebe hovoriť, dokážem sa s Tebou rozprávať, dokážem ísť ku Tebe...

Mama, chcem Ti povedať, že keď ma budeš potrebovať, keď budeš staručká a nevládna, vlastne staručký a nevládný, tak sa o Teba postarám, ak budeš chcieť. Sľubujem Ti to!

Dúfam, že keď sa dožiješ svojich vnúčat, tak budeš správny dedko.

Sľúb mi, že už ma nikdy neopustiš.

S bolesťou a úsmevom

syn .....

Ahoj, mama.

Píšem Ti list, aj keď viem, že my si listy nepíšeme. Keď som však písala tento list, veľa som si uvedomila z toho, čo som za roky svojho života prežila.

Ako prvé Ti chcem povedať, že Ti vôbec nič nechcem vyčítať a ani sa na Teba nehnevám. Chápem, čo si si prežila a viem, že keby to tak nebolo, tak by sa nič v našom detstve nestalo a nepísala by som Ti z detského domova. Ale ak Ti teda mám povedať pravdu, neviem si predstaviť, že by som Ti toto, čo píšem, povedala do očí. Som rada, že to aspoň takto môžem dať zo seba von!

Chcem Ti povedať, že Ťa úplne chápem, že sa na Teba vôbec nehnevám, lebo aj Ty si si prežila svoje. Keby to bolo inak, ver, že by som sa na Teba hnevala. Mne si nikdy nič nespravila, bola si mojich súrodencov, ale to ma bolelo viac, ako keby si bila mňa! Nikdy som Ti nepovedala, že Ťa ľúbim alebo že Ťa mám rada. Možno to nevieš, ale ja nie som taká, že tieto slová hovorím niekomu len tak, ale keď to už poviem, myslím to úprimne a zo srdca.

Ak správne chápem slovo „mama“, tak Ti chcem povedať, že tá, kvôli ktorej žijem a ktorá ma vychovala a bola mojím príkladom nie si Ty, ale moja sestra Katka. Prepáč, mama, nerada to takto píšem, lebo ma bolí, že to takto je, ale ja vravím pravdu a myslím to vážne.

Vieš, je moc divné, keď moje spolužiačky hovoria mame : „Mami, ľúbim ťa!“, alebo sa boja doniesť domov zlú známku z písomky a riešia čo povie mama. Ja som to nikdy nezažila! Snažím sa zmieriť s tým, čo mám a koľko toho mám.

Chcem Ti dať povedať, že dnes už chápem, že si chorá, že si mala vždy málo rozumu, preto sa o Teba stará otec, a za niektoré veci nemôžeš. Škoda, že si viac nevedela.

Odpúšťam, ale nezabúdam.....

.....

Ahoj, mami!

Úvodom môjho listu Ťa srdečne pozdravujem a posielam sladký božtek na líčko. Mama, kde by som asi tak začal? Popravde, do tohto listu sa mi ťažko hľadajú slová, ktoré by som ti chcel povedať. Ver či nie, pamätám si na ten deň, keď si si ma adoptovala. Mal som dva a pol roka a ty si si ma zobrala domov za svojho. Vyrastal som s Tebou, ty si sa o mňa starala s láskou ako o svojho vlastného syna. Dôverovala si mi, no ja som tvoju dôveru veľmi sklamal činmi, ktoré som začal robiť. Bol som veľmi rád, že som sa dostal do takej dobrej rodiny, no nikdy som ti to nepovedal a ani som Ti nikdy nepovedal, ako veľmi ťa ľúbim.

Keď som ako trinásťročný zasa prišiel naspäť do detského domova, všetky spomienky sa mi vrátili. To, ako si ma zastávala, ako si sa mi snažila pomôcť a pochopiť ma, no ja som to za tých jedenásť rokov u Vás nepochopil. Chcel som len a len peniaze, nič iné ma nezaujímalo!

Teraz sa snažím učiť, poslúchať. Dúfam v to, že si to rozmyslíš a budeš mi opäť mamou, akou si bola. Dobrou a zároveň zodpovednou. Ja sa budem snažiť tiež byť dobrým a zodpovedným synom. Sľubujem!

Mama, si moje všetko! Moje svetlo života! Ďakujem Ti za všetko, ďakujem, že si. Lúbim Ťa, aj keď som sa k Tebe tak nesprával, budem sa snažiť Ti všetko vynahradiť, dokázať Ti, že mi na Vás záleží.

Mama, ďakujem Ti za všetko, za krásne chvíle s Tebou, za spoločné prechádzky, za krásne spomienky, za Tvoju dobrotu, podporu, súcit a ochotu! Si pre mňa oporou a mojou spásou, mojím záchranným pásom. Dávaš mi nádej, silu vstať a ísť ďalej.

S láskou

Tvoj syn .....

Ahoj, mama!

Ani neviem ako mám začať... Je to ťažké. Bolí to moc. Strašne ma trápi, ako si sa ma vzdala, mama! Ani si nevieš predstaviť, ako ma to bolí! Mala som len 8 rokov a už vtedy si ma bila metlou, ale lásku, ktorú každé dieťa potrebuje, si mi dať nevedela. Nikdy si mi neverila! Vždy si verila druhým, aj to, že som v 9 rokoch stopovala autá a že som nebola poctivá. Potom si sa dozvedela, že to nebola pravda, ale potrebovala si na to dôkaz lekárky, lebo mne si neverila! Nevedela si ma pohladkať, nevedela si ma pobožkať! Nič si pre mňa neurobila, okrem toho, že si zo mňa spravila blázna, veď som bola v desiatich rokoch na psychiatrii!

Mama, teraz mám šesťnásť rokov a mám priateľa Roba. On ma vie podržať, vie ma pohladkať, objasť, aj ma vie vytrestať, ale viem, že si to zaslúžim, nie ako pri Tebe. Vie mi kúpiť darček, vie číslo mojich vecí a Ty ani to nevieš, preto ho mám radšej ako Teba. Aj otca mám radšej ako Teba. Vždy si na neho žiarlila, ale otec mi dal lásku. Kvôli Tebe bol na psychiatrii! Ty si sa o nás nestarala, Maťka mala jedenásť rokov a varila nám, aj nás kúpala, ale Ty si nič nerobila!

Mama, ja mám teraz sedemnásť rokov. Podľa mňa si chorá, mala by si sa liečiť! Snažím sa Ťa pochopiť, a aj som Ti už odpustila, no nikdy na to, čo som prežila pri Tebe, nezabudnem!

Ale aj tak Ťa ľúbim, mama.

Myslíš, že sa niekedy zmeníš a budeš mať rada svoje vnúčatka.

Tvoja dcéra .....

Ahoj mama.

Ako tak blúdím v tých svojich myšlienkach, postupne prichádzam na to, že šesť rokov (čo si odišla a ja som v domove) ubehlo veľmi rýchlo. Je to dosť dlhá doba a Ty si mi celý čas klamala, že si ma vezmeš ku sebe.

Keď som mal šesť rokov, zažil som autonehodu, pri ktorej som utrpel vážne zranenie a tri týždne som bol v nemocnici. Ty si tam bola za mnou, dávala si mi obklady a infúzie, ako dobrá mama. No potom sa všetko zmenilo. Ty si začala byť agresívna a začala si odchádzať odo mňa a Janka z domu a prestala si sa o nás starať. Do toho prišiel alkohol a cigarety a môj otec ma dal do ústavu. A Ty si o nás bojovala, ale neúspešne.

Myslím, že Ti odpustím, no určite nie si moja mama, aj keď Ťa beriem takú aká si. A nikdy k Tebe nepôjdem!

Mama, a kedy ma vlastne prídeš navštíviť? Už budem mať 18 rokov a Ty si vždy hovorila, že potom si ma vezmeš do Anglicka ? Je to pravda? Možem sa na to tešiť ?

A mám ešte jednu otázku : aká vlastne si teraz?

Tvoj syn .....

Čau, mama.

Aj by som Ti povedal „milá mama“, ale nejde to. V mojom živote si mi dost ublížila, a ešte k tomu nielen mne, ale aj mojím bratom, ktorí to majú v živote „blbšie“ ako ja. Ublížila si mi tým, čo si začala dokazovať po otcovej smrti. Začala si piť bez prestávok a nedokázala si sa o nás postarať.

Ver či nie, ale mne je v detskom domove sto krát lepšie ako doma pri Tebe! Mňa už k Tebe nič neviaže! Ver, že keby si počúvala všetkých tých ľudí, ktorí Ti chceli dobre, tak by to bolo lepšie a nemusel by som byť teraz tu.

Po skončení školy ešte neviem kam pôjdem, ale dúfam len v jedno, že s Tebou pod jednou strechou nebudem. Ja ani neviem čo slovo „mama“ znamená! Teba za mamu nepovažujem, pre mňa si skončila vo chvíli, keď som sa dostal do detského domova. Po genetickej stránke si moja mama, tomu verím, ale inak nie si!

Stále nad tým rozmýšľam, čo sa Ti vlastne stalo, keď si začala piť. Nikdy si o tom nehovorila, a ja som nad tým neuvažoval. Lenže teraz rastiem a chcel by som to pochopiť. Niečo Ťa trápilo?

Tvoj syn .....

Pre moju maminu....

Mama moja, prepáč, že som na Teba zlý! Ďakujem Ti za všetko čo pre mňa a všetky Tvoje deti robíš. Viem, nestaráš sa o mňa tak ako iné mamy, no aj tak Ti ďakujem za lásku, ktorú mi dávaš. Sľubujem, že keď zarobím, tak Ti veľa vecí kúpim. Tiež by som mohol povedať, že si jediná žena na svete, ktorú ľúbim. Ja som Tvoj syn, ktorý Ťa ľúbi a vždy Ťa bude chrániť. Aj keď sa Ti neozyvam, tak viem, že sa Ti celkom darí, si silná žena, tak si nekaz život nepodstatnými vecami!

Ďakujem Ti za všetko, ďakujem, že môžem nahlas vysloviť slovo „mama“. Je toho veľmi veľa, čo si pre mňa urobila. Mama, neplač, Tvoj problémový syn Ťa veľmi ľúbi! Prepáč mi, ak som niekedy chladný, len chcem, aby si si ma vážila ako človeka. Viem dobre, čo si prežila, aký si mala ťažký život a o mňa si sa tak poctivo nestarala. Nevadí! Máš malú dcérku doma a ja Ťa obdivujem, že aj z mála máš vždy navarené. Na svoje deti nedáš dopustiť a to si na Tebe najviac vážim.

Chcel by som, aby si sa stala mojím anjelom strážnym, no nejako sa mi nedarí vsunúť Ťa do tejto role... Ja som stále s Tebou, každý deň Ťa nesiem stále so sebou. Prepáč, ak som na Teba zvýšil niekedy hlas! Každý sa mýli, aj ja na to mám právo. Veľakrát si hovorím alebo hovorím svojim kamarátom „Vážte si rodičov!“, lebo to je aj moja túžba. Nechcem, aby bol zo mňa stratený anjel, preto sa snažím žiť ako najlepšie viem. Často som na Teba myslel, srdce mi trhalo, naučil som sa smiať cez slzy. Keď mi je smutno, utekám za kamarátmi, lebo oni ma vždy vypočujú, vždy na mňa čakajú.

Keď Ti bude smutno, mami, tak som tu, zavolaj mi, ja vždy dobehnem za Tebou a venujem Ti svoj čas. A netráp sa, že nemáš šťastie, lebo ho máš. My, Tvoje deti, sme Tvoje šťastie! Nikdy sa nevzdám Tvojej lásky, lebo ja som hráč, ktorý chce každú rozohranú hru dohrať do víťazného konca. Mami, ja cítim, že ma ľúbiš, no neboj sa ku mne pritúliť, objat' ma a povedať mi, že ma ľúbiš. Ja to potrebujem, čakám na to, no Ty nič! Asi sa bojíš mojej reakcie, no ver, že by som bol šťastný. Som rozhodnutý, že aj budem mať svoj byt, tak si Ťa vezmem ku sebe, ukážem Ti ako si ma mala vychovávať

Tvoj milujúci syn .....

Čau, mama.

Na úvod tohto listu Ťa pozdravujem. Asi sa pýtaš, či sa hnevám? Nie, nehnevám. A za čo by som sa mal hnevať?

Hmm... z určitej strany aj áno, ale nejdem Ti vyčítať, že som v detskom domove. Ved' si to nemala s nami pri výchove ľahké, ja to viem, aj keď som Ti to nikdy nepovedal.

Stále sa niečo komplikovalo, hlavne po otcovej smrti. Myslím si, že si to zvládala tak dlho ako si vedela. Vždy, keď sa nám nedalo svietiť, Ty si nás z toho dostala. Keď nebolo čo jesť, niečo si doniesla.

Už ani neviem, ako dlho si nám dokázala oddialiť túto dovolenku bez Teba (myslím tým detský domov, ale to si asi pochopila).

Nechcem Ti vypisovať prázdne slová, no to, čo som mal na srdci, som Ti povedal.

Prepáč mi, že Ti tento list píšem takto narýchlo, ale možno keby ho píšem v klude a pomaly, tak ho možno ani nenapíšem.

P.S. Mama, bola aj tretia cesta, ale na tú som mal málo rokov ...

Tvoj syn .....

Ahoj Nieкто - zo slušnosti MAMA!

Ja naozaj neviem, ako mám začať. Ťažko sa mi píše tento list, lebo Ťa vôbec nepoznám. Napriek tomu chcem, aby si vedela veľa vecí, ktoré sa týkajú iba Teba a mňa.

Často si sama sebe kladiem otázku, prečo ľudia robia deti aj napriek tomu, že sú slabší po materiálnej stránke a bezmocní po citovej stránke? Pýtam sa, či to tak bolo aj v mojom prípade? Odpoveď je pre mňa stále neznáma a neviem, či by som ju vôbec chcela poznať.

V mojich predstavách máš, mama, dlhé čierne vlasy. Tvoj pohľad je hlboký a úprimný. Máš v sebe veľa cigánskeho temperamentu, si veselá a krásna, často sa smeješ a rada tancuješ. Si taká aj v skutočnosti, mama?

Často rozmýšľam nad tým, ako si to prežívala a čo si cítila, keď si ma opustila. A už vôbec netuším, čo si cítila, keď som sa narodila. Netuším, či si vôbec chcela počuť môj hlas, vidieť môj prvý krok, počuť moje prvé slovo. Pamätáš si, mama, môj dátum narodenia? A spoznala by si ma, keby sme vedľa seba prešli po ulici? A myslíš niekedy na mňa? Na to, ako sa mám, či mám všetko, či sa mi dari? Odpovede na tieto a mnohé ďalšie moje otázky lietajú vysoko v oblakoch.

Napriek všetkému Ti, mama, ďakujem za to, že si mi dala život. Chcem, aby si vedela, že v mojom živote sú pekné aj smutné chvíle. Mám okolo seba veľmi veľa ľudí, ktorí ma ľúbia, a ktorí chcú pre mňa to najlepšie. Starajú sa o mňa, pomáhajú mi, no materinskú lásku mi dať nevedia. Neviem presne, čo to je, ale predstavujem si to ako niečo nadpozemsky krásne, čo lieči a zachraňuje. Veľa ľudí mi povedalo, že som citovo rozbitý človek, a ja si myslím, že keby som Ťa mala pri sebe, tak by to tak nebolo.

Mama, tak veľa by som Ti toho povedala, keby si aspoň raz prišla za mnou do detského domova! Nájdeš si niekedy trochu času pre svoju dcéru?

Tvoja milujúca dcéra .....

Bože, sú muži od Teba ?

Majú v tele srdce alebo si im ho zabudol dať ?

Povedz, čo si im povedal o deťoch ?

Vedia, že všetky deti potrebujú otca?

Mohol by si urobiť niečo s mojím otcom,

nech sa na mňa usmeje, objíme ma?

Daj mi odvalu, aby som sa ho prestala báť,

daj mi silu, aby som nebol ako on!

Prosím, nauč mamy zachovať nám otca.

Vráť mi môjho otca,

aj tak bol najlepší otec na svete!

Môj tatko.

Tento list sa mi písal veľmi zvláštne a ťažko. Pokúšam sa ho napísať už tretí krát a stále to nie je z takej hĺbky, ako by som chcela. Dúfam, že do tretice sa mi to podarí. Tak teda začnem.

V prvom rade Ti chcem, tatko, povedať, že si pre mňa veľmi dôležitý, aj keď neviem prečo, veď si ma ani nechcel na svete. Dúfam, že sa to v budúcnosti oplatí, že si ma nechal narodiť a ja Ti v živote pomôžem.

Chcem Ti povedať, že aj keď Ťa mám rada, tak sa na Teba kúsoček hnevám. Prečo? Vlastne kvôli Tebe sme v detskom domove, a aj keď nám tu je dobre, predsa len je lepšie byť vo svojej rodine...

Tati, ľúbim Ťa! Toto som asi mala napísať na začiatku, ale vôbec si neviem predstaviť, že by som ti všetko toto, čo píšem, mala hovoriť do očí. A už vôbec si neviem predstaviť, že Ty by si mi na toto odpovedal. Proste to nejde. V našej rodine to nie je normálne.

Som Ti vdáčna ako si ma vychoval. Ty si ma naučil, že na to, aby niekto vedel, že ho má niekto rád, netreba slová, ale skutky. A Ty tie skutky robíš, aj keď sme v detskom domove.

Ja hovorím len šiestim ľuďom, že ich mám rada. Nechápem deti ani dospelých, ktorí to hovoria hocikomu. Ale to je ich vec.

Budem už končiť. Ale ešte Ti chcem povedať, že nikdy v živote si mi nepovedal „Mám ťa rád“, ale povedal si vetu „Žijem len pre Vás!“ Tak Ja Ti teda poviem do očí, že Ťa mám rada.

Aby nebolo neskoro...

Tvoja milujúca dcéra .....

Otec!

Nepoznám Ťa, nikdy som Ťa nevidela, tak sa mi veľmi ťažko píše tento list. Čím začať? Možem začať tým, že moje detstvo nebolo bohvieaké. Všetky prekážky som musela zvládnuť sama, tak ako som vládala.

Viem, nemôžem za to, čo sa stalo, ale môj život bol nezmyselný, keď som pochopila kto som. Pochopila som, že nevyrastám pri rodičoch, že som nejaká menejcenná, že takto by deti žiť nemali, veď oni potrebujú pomoc! Keď rozmýšlam nad otázkami, ktoré ma stále napadajú, stiahnem sa do seba, celé moje vnútro stárpne a ja som taká nervózna. Prečo práve ja musím mať takýto život? Prečo nemám otca, ktorý ma chce? Hovorila som si, že môj neznámy otec mal možno problémy. Veľmi som túžila po Tvojom objatí, rozhovore s Tebou. Stále som si myslela, že otec, ktorého nepoznám, čaká niekde za rohom, osloví ma a povie mi s plačom, že ma rád vidí, že ma chce spoznať a že chce stáť po mojom boku až do mojej dospelosti. A že ma raz ako hrdý otec odvedie k oltáru.

Čakala som, čakala ... Nikdy som sa nedočkala! Raz prišla mama a povedala, že môj pravý otec žije v Čechách, kde má svoju novú rodinu, ktorá mu asi bola prednejšia ako dieťa, ktoré na neho čakalo v detskom domove.

Teraz, keď som už staršia, pochopila som, že život, ktorý mám, je vlastne veľmi šťastný. Možno môžem Tebe a mame ďakovať za to, kde som. Lebo tam, kde vstávam, je tak dobre! Rozprávam sa a klebetím s tetami, ktorým na mne záleží. Uvedomila som si, že život bez rodičov nie je až taký ťažký ako som si sama nahovárala.

Nevyčítam Ti, otec, že si ma nevychoval, no dúfam, že sa s Tebou už nikdy nestretnem, lebo nie som si istá, či by to nebolelo viac, ako by som vydržala.

Ďakujem osudu za to, čo mi doniesol a o čo ma obohatil. O lásku ľudí, bez ktorých si svoj život dnes neviem predstaviť.

Tvoja neznáma dcéra .....

Ahoj, tatičko môj!

Ani neviem ako mám začať...asi tým, že si mi dal tú najväčšiu lásku, vlastne aj za mamu! Keď som sa narodila, tak mama ma už z nemocnice chcela dať do detského domova. Ty si bol ten, ktorý si ma zastal a zobral si ma domov. Za to Ti patrí moje POĎAKOVANIE.

Viem, že Ty si mi vybral aj meno Antónia a dal si mi ho po tvojej druhej žene, ktorú volám Baba. Vyrastala som pri Tebe do svojich šiestich rokov a potom, keď si bol na psychiatrii, lebo si to nezvládal, a začal si ma biť, to už ľahké nebolo, no aj tak vždy budeš pre mňa človek, ktorého moc a moc milujem! Baba nás obidvoch vyhodila a boli sme pod mostom, ale aj tak som bola s Tebou rada.

Potom si ma vzala mama, lebo dostala byt. Keď si sa vrátil z psychiatrie, už som bola u mamy. Od Teba preč.

Stále na Teba myslím a ľúbim Ťa najviac na svete. Vždy budeš pre mňa znamenať všetko!

Tvoja naveky milujúca dcéra .....

Ahoj, oco!

Úvodom môjho listu Ťa srdečne pozdravujem. Chcem všetko napraviť!
Mám Ťa veľmi rád, bol si úžasným otcom.

Niekedy som mal radšej peniaze ako Teba, ale aj tak som Ťa mal veľmi rád. Teraz, keď si ma dal do detského domova, sa to ešte zhoršilo, úplne som sa zmenil k tomu zlému!

Tebe možno odľahlo.

To by bolo asi všetko.

Patrí Ti veľké slovo „Prepáč!“.

Chcel by som sa ku Vám vrátiť...

Tvoj smutný syn .....

Ahoj, oci!

Pozdravujem Ťa „tam hore“, do nebička. Určite vieš, že v poslednom období som to nemal ľahké. Mal som to ľahké vtedy, keď si bol pri mne Ty a dokázal si mi pomôcť vo všetkom čo som potreboval.

No ale stalo sa to, čo všetci nechceli, prišla Tvoja smrť a všetkých nás do dalo k zemi, všetci sme to prežívali veľmi ťažko a hlavne ja.

O pár mesiacov potom som sa dostal do detského domova. Veľmi mi to prospelo! Ale ved' Ty to z neba vidíš najlepšie, určite vieš, že mi tu je dobre.

Keby sa však dal vrátiť čas, tak by som všetky chvíle trávil s Tebou.

Za všetko čo si pre mňa urobil Ti d'akujem a pamätaj si, že navždy zostaneš v mojom srdci ako číslo JEDEN.

Tvoj syn .....

P.S. Ľúbim Ťa.

Ahoj, otec.

Ani neviem či si môj otec. Nenávidím Ťa, keďže si veľa pil a fajčil, nevedel si sa o mňa postarať a nakoniec si ma do ústavu!

A ja som aj rád! Je to už jedenásť rokov a vôbec mi nechýbaš!

Si pre mňa tá najhnusnejšia handra!

Otec, prečo si ma nenávidel? A prečo si ma bil? A prečo si znásilnil moju mamu? Viem, že si to všetko robil preto, lebo sa Ti to páčilo.

Dnes si na ulici a to je dobre! Nech sa máš ako si zaslúžiš!

Denis, Tvoj syn, ktorého nemáš rád

Pre Teba!

Som z detského domova, čo asi vieš. Píšem Ti preto, lebo je to moja úloha. Chcela by som teda začať tým, že Ti ďakujem. Možno nevieš prečo, a možno by som sa mala na Teba hnevať, možno mi mohlo byť aj lepšie, ale Ty si vedel kde mi bude najlepšie!

Ďakujem Ti hlavne za to, že som v detskom domove. Možno to znie hlúpo, ale ja som rada, že nežijem v nejakej inej bohatej rodine, kde by som asi nikdy neprišla na to, že život nie je jednoduchý.

Ďakujem, že som mohla vyrastať v detskom domove. Možno to nie je o bohatstve, ale o rodine. Niekedy je lepšie byť ďalej od rodičov. V detskom domove sme si seberovní, máme podobnú minulosť, ktorá nás spája.

Som vd'ačná za všetko, otec, čo si mi dal, a aj za ľudí, ktorých som spoznala. A mám ich pri sebe! Je to asi tak, že keby som nebola v domove, tak by ma nikdy nenapadlo Ti písať a ďakovať, a tak som rada, že sa také niečo stalo.

Dúfam, že aj Teba tento list poteší, tak aj mňa, že som Ti ho mohla napísať.

Ešte raz posledné „Ďakujem!“.

.....

Ahoj, tatino!

Na úvod môjho listu Ťa srdečne pozdravujem. Ocino, d'akujem za to, že Ťa mám, lebo vd'aka Tebe som, aj keď viem, že Ty si moju maminu nikdy nechcel, to len ona za Tebou behala. Ale to už bolo dávno.

Tati, ťažko sa mi hľadajú slová do tohto listu. Ani neviem, čo Ti mám ešte napísať...

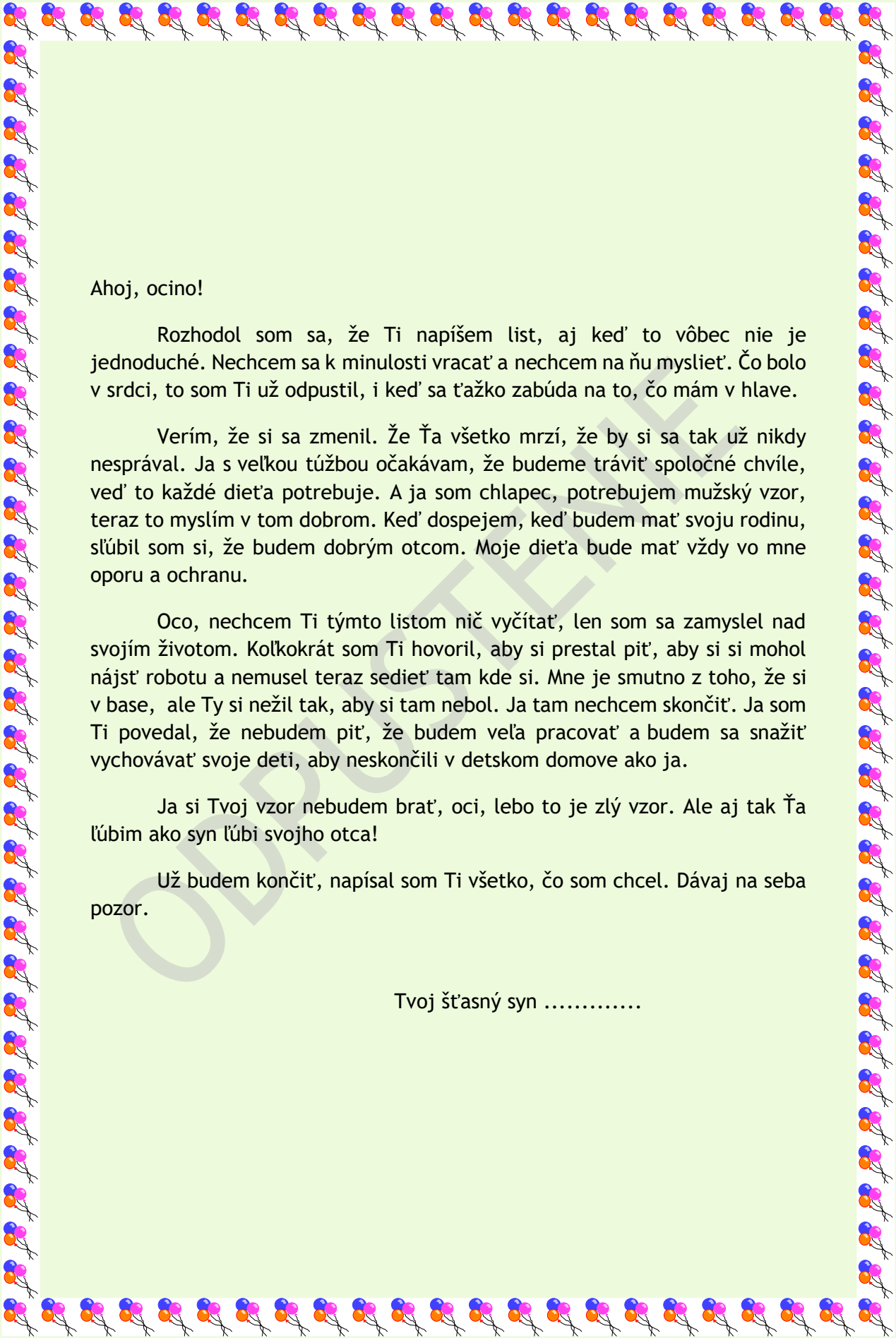
Pamätáš, keď sme spolu chodievali do prírody? Ja, Ty a mamina? Boli to krásne chvíle, ktoré mi v spomienkach budú ešte dlho dodávať silu. Ja viem, že sa už nevrátia, dnes už nie som to trojročné dievčatko, ktoré si vodil za ruku, ale som už na prahu dospelosti. Aj keď som nechcená dcéra, viem, že ma ľúbiš ako ja ľúbim Teba.

Veľmi si mi chýbal, keď mama začala chodiť so mnou k Ľubovi, a aj teraz mi chýbaš. Zničilo Ťa to lacné víno, ničilo Ti zdravie, aj rozmyšľanie, aj tvoju vôľu niečo zmeniť.

Ocino, ja viem, že si nebol dokonalý otec, ale viem aj to, že ma máš rád. Ved' som Tvoja jediná dcéra! Raz budem mamou ja a Ty budeš dedko, a už teraz viem, že budeš skvelý dedko. Už dnes Ťa vidím, ako držiš svoje prvé vnúča v náručí a keď ho budeš hladkať, ako keby si hladkal mňa, keď som bola malička a Ty si pri mne nebol. Ale to Ti teraz nechcem vyčítať.

Ocino, už budem končiť a pamätaj si, že Ťa ľúbim.

Tvoja dcéra .....

Ahoj, ocino!

Rozhodol som sa, že Ti napíšem list, aj keď to vôbec nie je jednoduché. Nechcem sa k minulosti vracat' a nechcem na ňu myslieť. Čo bolo v srdci, to som Ti už odpustil, i keď sa ťažko zabúda na to, čo mám v hlave.

Verím, že si sa zmenil. Že Ťa všetko mrzí, že by si sa tak už nikdy nesprával. Ja s veľkou túžbou očakávam, že budeme tráviť spoločné chvíle, veď to každé dieťa potrebuje. A ja som chlapec, potrebujem mužský vzor, teraz to myslím v tom dobrom. Keď dospejem, keď budem mať svoju rodinu, sľúbil som si, že budem dobrým otcom. Moje dieťa bude mať vždy vo mne oporu a ochranu.

Oco, nechcem Ti týmto listom nič vyčítať, len som sa zamyslel nad svojím životom. Koľkokrát som Ti hovoril, aby si prestal piť, aby si si mohol nájsť robotu a nemusel teraz sedieť tam kde si. Mne je smutno z toho, že si v base, ale Ty si nežil tak, aby si tam nebol. Ja tam nechcem skončiť. Ja som Ti povedal, že nebudem piť, že budem veľa pracovať a budem sa snažiť vychovávať svoje deti, aby neskončili v detskom domove ako ja.

Ja si Tvoj vzor nebudem brať, oci, lebo to je zlý vzor. Ale aj tak Ťa ľúbim ako syn ľúbi svojho otca!

Už budem končiť, napísal som Ti všetko, čo som chcel. Dávaj na seba pozor.

Tvoj šťastný syn .....

Otec !

Vôbec netuším, či si si vedomý toho, že na svete nemáš tri deti, ale štyri! A jedno z nich som ja. Moje meno je Karol, ale to by si mohol vedieť, že?

Vieš, neviem presne, čo sa stalo s Tebou a mojou mamou. No z každej strany počúvam len reči na toho druhého. Nikdy som nezhodnotil pravdu, ktorej sa snáď niekedy dočkám.

Vraj si ma mal rád, chcel si ma vychovávať, no moja mama Ťa opustila (alebo utiekla) a viac sa s Tebou už nekontaktovala. To mi povedal niekto, kto Ťa pozná. Tvoja mama. „Tvoj otec sa nezaujímal o Teba, odišiel a našiel si milenku“ - toto som zasa o Tebe počul od mojej mamy. Kto z vás má pravdu a kto klame? Som dieťa, prečo mi to robíte?!

Chodím občas na návštevu k mojej babke, teda k Tvojej mame, a k Tvojim príbuzným. Je to rodina na úrovni, majú ma radi a ja mám rád ich. Veľa som sa dozvedel od babky o našej rodine. Napríklad aj to, že mám ďalších troch súrodencov alebo že si muzikant alebo že si bol veľký fešák. Toto všetko som sa mal dozvedieť od Teba, otec! Myslím si, že Tebe to je úplne jedno. A možno nie, len nevieš, ako za mnou prísť a porozprávať sa so mnou. Vieš, ako veľmi by som chcel s Tebou prežiť aspoň jeden celý celučičký deň? Ako veľmi by som chcel od Teba počuť, že ma máš rád a že Ti je ľúto všetkého čo sa stalo? Ale Ty asi čakáš, že ja prídem za Tebou.

Raz sa snáď dočkám odpovedí na tisíc mojich otázok. Budem čakať tak dlho ako treba, lebo ja si potrebujem všetko vysporiadať a uzavrieť.

Otec, Ty máš právo byť v mojom živote zahrnutý, no už nemáš právo ma vychovávať. Už nie! Vychovali ma iní! Nehovorím to s nervami, ale som teraz úplne oslabený.

P.S. Som šťastný, že Ťa trochu poznám, ale bojím sa ku Tebe prísť ešte bližšie, lebo neviem, čo to so mnou urobí...

Tvoj syn, ktorý čaká, že Ty prídeš bližšie

Ahoj, otec.

Ani neviem či si môj otec. Nenávidím Ťa, keďže si veľa pil a fajčil, nevedel si sa o mňa postarať a nakoniec si ma do ústavu!

A ja som aj rád! Je to už jedenásť rokov a vôbec mi nechýbaš!

Si pre mňa tá najhnusnejšia handra!

Otec, prečo si ma nenávidel? A prečo si ma bil? A prečo si znásilnil moju mamu? Viem, že si to všetko robil preto, lebo sa Ti to páčilo.

Dnes si na ulici a to je dobre! Nech sa máš ako si zaslúžiš!

....., Tvoj syn, ktorého nemáš rád

Ahoj, apuci!

Môj list začnem asi tým, že mi neskutočne chýbaš! Piateho júna to už bude 15 mesiacov čo som Ťa nevidela. Niekedy si kladiem kopec otázok. Prečo za nami meprídeš? Už si na nás zabudol? Stretne sa ešte niekedy v živote?

Chcem Ti povedať, že už som skoro veľká a dospelá. A keďže pri mne nie si, toto obdobie môjho života je pre mňa veľmi, veľmi komplikované a ťažké. Aj keď je o mňa materiálne úplne postarané, stále mi niečo chýba. Dala by som čokoľvek za časy, keď sme chodili na stanovačky, na výlety, za časy, keď si našich frajerov naháňal so žleznou tyčkou po celej dedine. Sú to prekrásne spomienky!

Napriek tomu, že nie sme spolu ako rodina, sa na Teba nehnevám, lebo viem (dúfam), že každý deň na nás myslíš a že by si chcel, aby sme zasa boli spolu. Bohužiaľ, tie zlaté dobré časy sa už nevrátia.

Ďalšia vec, čo Ti chcem oznámiť, že mám priateľa, sme spolu viac než rok a veľmi, veľmi ho ľúbim. Je podstatne starší ako ja, no nám to nevadí. Milujem ho, lebo je krásny, milý a čo je najpodstatnejšie, mám v ňom Teba. Chráni ma, stará sa o mňa a je mi oporou v každej ťažkej a bezradnej chvíli. Nikdy Ťa nenahradí, no mám v ňom milú vernú kópiu Teba - v tej dobrej verzii. Tú druhú časť Teba riešim nechcem, aj tak je na vine všetkému mama! Ale toto radšej riešiť nebudem.

Jednou z priorit môjho života je vidieť Ťa šedivého sedieť v hojdacom kresle s vnúčatami na kolenách, pozkať Tvoju vráskavú tvár a poďakovať Ti za všetko, čo si pre mňa urobil.

Ľúbim Ťa, apu!

Tvoja .....

Bože, Ty si stvoril svet.

Ty si stvoril deti a ich rodičov.

Prosím Ťa, odpovedz na moje otázky:

Načo si mi dal život, keď nemá budúcnosť ?

Načo si mi dal srdce, keď ho musím mať zamknuté ?

Načo si mi dal rozum, keď nechápem,čo sa stalo?

Načo si mi dal rodičov, keď ma nechcú?

Kde si bol, keď sa môj život zmenil na púšť?

Keď umriem, postaráš sa o mňa ?

... je v nebi krajšie ako na Zemi?..

Bože,

keď zomriem, tak by som si prial, aby sa všetci dozvedeli, že som ich mal veľmi rád. A chcel by som všetkým poďakovať. Hlavne svojim rodičom za to, že existovali, lebo viem, že veľa detí nemalo žiadnych rodičov.

Chcel by som poďakovať svojej svojej tete a ujovi, ktorí mi pomáhali, keď som bol v detskom domove. A chcel by som poďakovať aj ich deťom, mojím bratrancom, lebo ma vždy podržali.

A chcel by som poďakovať aj mojím bratom, ktorých som mal nadovšetko rád, a aj za to, že som mohol ku nim chodiť z detského domova na víkendy.

A ešte by som chcel poďakovať aj tetám vychovávateľkám, hlavne tete Renátke, ktorá mi bola ako druhá mama.

Keď zomriem, tak budem šťastný, lebo raz za mnou príde aj moja mama a môj oco, a budeme tam už navždy spolu....

.....

Bože,

každý večer sa ku Tebe modlím, aby si mi pomáhal. Prosím ťa, nezabúdaj na deti v detskom domove, veď oni sa nemôžu spoľahnúť na rodičov, ktorých si im dal. Ak si nám nedal dobrých rodičov, vrúcne Ťa prosím, buď našim otcom aj mamou Ty!

Bože, chcem žiť dlhý život. A vieš, ako si ho predstavujem ?

Chcem žiť dlho, aby som mohla niečo spraviť pre ľudí. Chcem skončiť základnú školu, aj strednú školu a chcem ísť aj na vysokú. Chcem vyštudovať filozofiu, aby som mohla lepšie rozumieť ľuďom.

Chcem sa dožiť toho, aby moja mama prišla za mnou, a my sa budeme rozprávať ako mama s dcérou, ona ma pochopí a uvedomí si, že má dcéru. Toto by ma veľmi posunulo vpred. Chcem sa postarať o moju mamu, keď zomrie otec. Nemá sa o ňu kto postarať. Moja sestra ani brat to nedokážu. Ja to chcem robiť až do konca jej života.

Chcem byť stále aj so svojimi súrodencami, chcem sa s nimi stretávať, chcem im byť nablízku, keď to budú potrebovať. Takto by sme spolu žili celý život, veď súrodenci sa nemusia rozísť.

A chcem byť stále so svojou najlepšou kamarátkou, s ktorou si rozumiem a mám ju rada. Vždy sme si hovorili, že si kúpime byt a budeme spolu bývať, keď budeme dospelé. A že keď si nájdeme manželov, tak sa budeme navštevovať.

Chcem prežiť krásny život so svojím manželom, ktorý ma bude milovať a ja budem milovať jeho.

A, Bože, o svoje štyri deti sa postarám. Budem ich nadovšetko milovať a starať sa o ne, kým to budú potrebovať.

Bože, aj Teba milujem a verím, že s Tvojou pomocou na konci svojho života poviem, že som mala krásny život.

Tvoja .....

Bože,

d'akujem Ti, že si nám deťom otvoril cestu do neba, keď sa tu na zemi už ďalej nedalo vydržať.

Aj mne si ju otvoril. Zomrela som na smútok, keď som pochopila, že moji rodičia, ktorých som nadovšetko milovala, sa nikdy nezmenia. Vždy budú svoje deti zanedbávať, lebo majú radšej drogy a alkohol ako ich.

Odišla som za Tebou do neba, chcem Ti pomáhať, aby sa všetky deti na zemi mali dobre.

A tiež potrebujem, aby si pomohol aj mne, lebo aj keď som úprimná a dobrá, vedela som byť poriadne zlostná, keď ma niekto nahneval. Bola som aj lenivá a nenávidela som bohatých ľudí, pretože sa vyvyšovali nad ostatnými a mysleli si, že sú lepší ako my. Aby som taká zlá nebola aj v nebi...

Vždy som bola hrdá na to, že som z detského domova, pretože by som nikdy nezistila, aké je to niekoho si vážiť a tešiť sa z obyčajného dňa. Ved' kde by som sa to naučila? Tam, kde žila moja mama o otec, mali hodnotu drogy, nie obyčajné šťastie.

Často som trpela a plakala. Nad svojím životom však menej ako nad maminým a otcovým.

Som presvedčená, že som jedinečná a úžasná. A také sú všetky deti, ktoré žijú v detskom domove. Ľudia sa ich boja, nechápu ich, nepoznajú ich, myslia si o nich zlé veci. Ale oni také nie sú! Možno to nevedia ukázať, možno to nevedia ani povedať, ale zasúžia si úctu a pochopenie.

Bože, som už s Tebou a Ty sa o mňa postaráš....

.....

Bože môj!

Ani vo sne by ma nenapadlo, že Ti niekedy budem písať. Božinku môj zlatý, chcem sa Ti poďakovať, že som sa narodil! Vieš, koľko som sa k tebe modlím a Ty vždy moje potreby vypočuješ a naplníš ?

Ďakujem Ti! A ďakujem Ti aj za to, že si mi pomohol spraviť si školu.

Ty určite vieš, prečo ma vedieš takou cestou ako ma vedieš. Vieš, prečo si mi dal neúplnú rodinu, aj prečo som v detskom domove. Myslím si, že preto, aby som sa zamyslel kto som a čím budem v živote.

Bože, nebudem Ti vyčítať zlo, lebo viem, že zlo a dobro sú puzzle. Veľmi Ťa ľúbim. Keď plačem, tak plačeš so mnou. Keď zaspávam, tak zaspávaš so mnou. Keď vstávam, tak stávaš so mnou. Keď mám problém, riešiš ho so mnou. Viem, že to bude zniet' čudne, ale uvedomujem si, že si sa so mnou spojil.

Bože, dávaj pozor na všetky deti, na všetkých dobrých aj zlých ľudí, lebo aj oni to potrebujú. Dúfam, že keď pôjdem jedného dňa tam Hore, tak pôjdem za Tebou. Všetko pre to spravím!

Bože, dávaj pozor na moju maminku. A ochraňuj aj môjho brata. Budem Ti vd'ačný.

Milujem Ťa!

Tvoj .....

Píšem Ti tam hore!

Píšem Ti potme a bojím sa, že ma niekto pozoruje, ale snád' nie... Ani som nečakala, že budem taká plná šťastia, keď Ti budem písať a moja duša bude čistejšia ako kedykoľvek predtým.

Ty vieš, že som bola šťastná, kým sa neukázal jeden človek, ktorý mi spôsobil len hroznú bolesť a hrozné spomienky. Nič Ti nevyčítam, že sa to muselo stať, ale zo začiatku som to mala tak, že prečo si to dovolil? Už som veľká, pochopila som, že asi to muselo byť, keby sa mi to nestalo ako malej, tak by som to musela prežívať teraz a to by bolo zlé.

Tak ja Ti poviem čo som zažila! Bola som dieťa ako ostatné deti, bola som šťastná a usmievavá, hrávala som sa so svojou sestrou, rozkazovala som jej, hrali sme sa a bolo to krásne. A potom mi bolo celé moje detstvo ukradnuté a ja som musela žiť ako dospelá žena.

Mala som dvanásť rokov a zrútil sa mi celučičký svet! V jeden deň si pre mňa došiel taký jeden muž, vzal ma od rodičov a ja som musela robiť čosi hrozné...musela som spať s mužmi. Bol to hrozný pocit...to sa nedá ani opísať slovami, Bože! Viem, že nikdy nezabudnem na ten pocit, ale žijem len raz a život musím zaplniť láskou, šťastím. Teraz už je všetko za mnou, odišlo to a ja teraz žijem v detskom domove, kde mi je dobre. Stretla som svoju lásku, on mi ukazuje, čo som nikdy nepoznala, nevidela a nezažila. Milujem ho a nikdy to nezmením, lebo ho veľmi potrebujem.

Bože, chcem Ťa poprosiť, aby si ochraňoval moju rodinu, na ktorej mi veľmi záleží! Ochraňuj aj mňa a všetky deti v detskom domove!

Dúfam, že do ďalšej polovičky života si mi doprial šťastie.

Tak ja už budem končiť. Som šťastná, že som Ti napísala a dúfam, že tento list budeš čítať spolu so mnou.

Dievča, ktorému bolo ublížené aj dopriate

.....

Pane Bože!

Prv ako Ti začnem písať tento krátky, ale výstižný list, Ti chcem poďakovať za šťastie a zdravie.

Pane Bože, chcel by som Ťa poprosiť len o tieto dve veci. Nič iné nežiadam, len aby som stále mal tieto dve veci. Potom budem vedieť žiť bez strachu.

Ak žiadam veľa, daj mi znamenie, že som moc sebecký a chamtivý.

Pane Bože, prečo veľa slepých ľudí žiada od Teba veľa a Ty im vyhovieš ? Prečo si nepodelil svet tak, aby sme mali všetci rovnako všetkého? Ved' keby sme všetci mali rovnako, nikdy by neexistovala chudoba, záviť...

Tieto rozdiely asi budú donekonečna a preto ďakujem za to, že si ma obdaril aspoň tými dvoma vecami.

Ďakujem!

.....

Bože môj,

často myslím na smrť, lebo neviem ako budem žiť, keď odídem z detského domova. Niekedy si myslím, že zomrieť je ľahšie ako žiť, veď kam sa podejem a kto mi bude pomáhať?

Predstavujem si, aké by to bolo, keby som zomrela. Kto by prišiel na môj pohreb? Kto by plakal? A čo by o mne povedali? Povedali by to, čo si naozaj myslia, alebo by klamali? A čo by urobila mama a otec? Prišli by vôbec na pohreb? Veď otec za mnou nechodil, keď som bola živá. Nechodil za mnou ani ku mame a ani do detského domova. A mama tiež nechodila často do domova.

Rozmýšľam nad tým, Bože, či sa v nebi stretnem so svojou babkou a dedkom. Oni sa o mňa starali, kým sa mama a otec hádali a bili. Keď zomrela babka, zrútil sa mi svet. Ona si zaslúži byť v nebi! Len neviem či aj ja, Bože? Veď som ešte nič v živote nedokázala.

Myslím si, že som za svoj krátky život prežila oveľa viac ako niekto za celý život. Mám veľa cieľov a verím, že sa mi aspoň niektoré podarí dosiahnuť. Chcem študovať, mať aspoň maturitu, u nás doma ju nikto doteraz nemal, a potom si nájsť dobrú prácu. Chcem niečo v živote dokázať, hlavne pre seba to chcem urobiť, aby som sa nemusela hanbiť.

Vieš, Bože, nie je to ľahké povedať, že som z detského domova. Niektorí ľudia sa na mňa pozerajú, ako keby som niečo zlé urobila. A iní ma zasa ľutujú. Nepáči sa mi to ani to. Ja naozaj nie som menejcenná!

Verím, že budem šťastná, aj keď nikdy nezabudnem, že som bola chvíľku v detskom domove. Nemyslím to v zlom, lebo som sa tam o sebe veľa naučila a bolo mi tam dobre. To len ľudia myslia, že v domove je zle a my sme zlé deti.

Bože, ja vlastne nechcem zomrieť, lebo život je krásny. Len pri mne stoj, keď mi bude zasa zle...

.....

Bože,

Viem, že to hovorí každý, ale ja to myslím úprimne. V prvom rade sa Ti chcem poďakovať za život. Nie je stopercentný, ale zvykla som si. Vlastne som ani inú možnosť nemala.

Chcem Ti poďakovať za záchranu pred nepekným životom s mamou a otcom. Nejak si ma ochránil od zlého vzoru rodičov, od záškoláctva, túlania, kradnutia...

Chcem Ti povedať, Bože, že som šťastné dieťa! Narodila som sa mame, ale vychovali ma cudzí ľudia. V detskom domove. Je až neuveriteľné, že cudzí ujo či teta dokážu dať toľko lásky, starostlivosti! A ja sa im chcem veľmi poďakovať.

Chcem ťa poprosiť o zdravie pre môjho krstného, ktorý je chorý. Taktiež ochraňuj a dožič zdravie ľuďom okolo mňa, deťom, ktoré sú pre mňa každodenná energia.

Prosím Ťa, dopraj mi šťastie v škole aj na internáte. Chcela by som moc brigádu, dúfam, že sa mi podarí nejakú si nájsť. Chcem byť pracovitá, a rozdávať ľuďom okolo mňa radosť.

Si neuveriteľne veľký, Bože, aj keď Ťa nevidím. Ale nie je podstatné Ťa vidieť, ale cítiť, veriť v Teba!

Ďakujem Ti za všetko. Dúfam, že sa s úsmevom teraz na mňa pozeráš z neba.

Tvoje dievča s menom svojej mamy - .....

Pán Boh,

pred veľa zlým si ma zachránil. Nedovolím si vyčítať Ti ani jediný deň svojho života, ale cítim, že o veľa vecí si ma zasa obral. Chcem Ti s radosťou povedať, že som šťastný tam, kde som, aj keď to nie je doma pri mame.

Taktiež Ti chcem poďakovať za ostatné deti, ktoré by možno teraz boli záškoláci alebo narkomani. Ty si ich sledoval a sám si zvažil, že najlepšie riešenie bude, keď ich odvedieš do niečoho lepšieho. Verím, že každé dieťa by Ti malo za to ďakovať.

Bože, chcem Ťa poprosiť, aby si ma čo najdlhšie držal s mojou priateľkou. Milujem ju a som s ňou šťastný.

A ešte Ťa chcem poprosiť, aby si pomohol mojej mame. Ona nie je zlá osoba, no nebudem tajiť, že je lenivá a nespoľahlivá. Darmo jej budeš dohovárať, aj tak si urobí po svojom. Určite si jej už pomáhal, a zistil si, že to nemá žiadny zmysel.

Doprial by som lepšiu život aj mojej malej sestre, spoznala by naozajstný detský svete. Keby si ju od mamy vzal a zveril radšej nejakej dobrej tete, ktorá by ju lepšie vychovala, asi by jej to pomohlo.

Veľmi si prajem, Bože, aby sme sa tam hore stretli, aby sme spolu určovali osudy deťom, ktoré sú na tom tak, ako som bol pred rokmi ja.

Ďakujem Ti, že si ma obdaroval talentom, ktorý sa snažím rozvíjať. A tiež Ti ďakujem, že si ma obdaroval v škole „bratom“, tak ne neho dávaj pozor, lebo on si to zaslúži.

Snáď sa jedného dňa stretneme a porozprávam Ti aké to bolo na Zemi.

P.S. Ak stretneš môjho dedka a babku, pozdrav ich. Chýbajú mi.

Tvoj .....

Pane Bože,

keď budú moji blízki čítať tento list, už medzi nimi nebudem. Nikdy som im nepovedala, ako veľmi ich mám rada, tak chcem, aby sa to dozvedeli aspoň po mojej smrti. Postaráš sa, Bože, aby sa tento list ku nim dostal?

Moji drahí!

Budem vždy pri Vás a budem na Vás z neba dávať pozor. Chcem, aby ste na mňa nikdy nezabudli...

Ak neviete, koho z Vás myslím, tak ste to Vy, deti, s ktorými som v detskom domove vyrastala. A ešte všetci moji kamaráti, ktorí ste sa za mňa nehanbili, aj keď som bola „domováčka“. A tiež vy, moji súrodenci, aj keď sme sa v domove viac bili a hádali, ako si pomáhali. Ale dospelí nám hovorievali, že to sa zmení, keď budeme dospelí. Prosím Vás, buďte potom na seba dobrí. Slúbte mi to!

Neviem, či som svoj život zvládla, veď som odišla taká mladá, ale poviem Vám moje obľúbené životné motto: „Tisíc krát sa dá nad ľuďmi zvíťaziť, no víťazom je ten, kto zvíťazí sám nad sebou“. Dúfam, že sa týmto budete riadiť. Neviem, aké pravidlá platia v nebi, ale ja sa ním budem riadiť tiež.

Všetkým Vám želim veľa šťastia a zdravia, aby ste spokojne dožili svoj život.

A ešte Vás poprosím : odkážte mojim spolužiakom, že sú úžasní. Mala som ich rada, aj keď som sa s nimi veľa nerozprávala.

A ešte odkážte tete riaditeľke, že na našich stretnutiach bola najúprimnejšia, a že nepoviem, že ju mám rada, ale lepšia od nej nie je.

A ešte povedzte mojej mame a otcovi, že .....hmmm... nič im nepovedzte, lebo to aj tak pre nich nič neznamená....

.....

Bože, povedz mi, aký budem otec ?

Bože, povedz mi, aká budem mama ?

Ochránim svoje dieťa pred nedostatkom a biedou?

Ochránim svoje dieťa pred smútkom a bolesťou ?

Bude ma moje dieťa milovať ?

Nedovoľ, aby moje dieťa trpelo!

Bože, aj Ty si mal dieťa, tak vieš čo je bolesť!

... pošepkaj mi, ako zabudnúť na svoje detstvo ...

Moje najmilšie dieťaťko!

Verím, že keď budeš čítať tento list, pochopíš, ako veľmi mi na Tebe záleží. Si moje dieťaťko a ja chcem pre Teba len to najlepšie. Chcem stáť pri Tebe, ochraňovať ťa pred zlým. Chcem Ťa vychovávať tak ako vychovávali mňa a ešte niečo k tomu doplniť, čo chýbalo mne. Chcem Ťa naučiť čo budeš vo svojom živote potrebovať, chcem Ti dať toľko lásky koľko budem vedieť, chcem stáť pri Tebe v dobrom aj v zlom.

Ja viem, že raz vyrastieš, budeš mať svoj život, ale ja budem pre Teba vždy oporou, budem stáť pri Tebe celý svoj život. Chcem, aby si pochopil, že za zlým, čo prežiješ, je niečo podstatné. Prežiješ to preto, aby si pochopil hodnotu dobra a zla, a aby si si vybral vždy dobro. Chcem, aby si sa veľa naučil, aby si bral veci také ako prídu, aby si sa netrápil. Verím, že z Teba bude úžasné dečko! Moje slová idú rovno zo srdiečka.

Viem, že budem výborný otec, lebo chápem, čo deti potrebujú najviac - svojho oca a maminu! Nikdy sa vo mne nezmylíš, vždy Ťa pochopím, vždy Ťa urobím šťastným. Zniesol by som čokoľvek na svete, len aby som ochránil Tvoje detstvo.

Budem Ťa milovať aj vtedy, keď budeš postihnutý, keď budeš cigáň, keď budeš hocijaký, lebo viem, že budeš moja súčasť, moje vnútro, pokračovanie môjho života.

Posielam Ti pusku, dieťaťko moje.

Budem čakať na deň, kedy prídeš ku mne....

Tvoj milujúci oco .....

Pre môjho milovaného synčeka.

Dieťa moje očakávané a milované, keď si konečne prišiel na svet, keď som Ťa prvý krát počul plakať, vyhrkli mi slzy šťastia. Objímal som Tvoju mamičku a hľadeli sme na najkrajšie dieťa na svete. Naše dieťa!

Spolu s nami bola v nemocnici aj Tvoja babka, ktorá mi nedala život, ale dala mi niečo, čo mi nedali moji biologickí rodičia. Dala mi lásku a výchovu, keď som bol v detskom domove. S jej mužom som chodieval na hríby, učil ma niektoré mužské veci. S jej deťmi som vyrastal ako šťastné dieťa. Sprevádzala ma do školy, na vystúpenia, a riešila aj moje problémy v škole. Bol som neskutočne šťastný, že si medzi nami a ja Ti s Tvojou mamičkou môžem dať bezpečie, ochranu a lásku. Vieš, keď som bol ja malé bezbranné dieťa, rodičia ma opustili a nechali ma vychovávať cudzími ľuďmi, ktorí boli na mňa dobrí, aj keď som im bol cudzí, no nikdy som neprestal túžiť po domove s otcom a mamou.

Dieťa moje, tešil som sa, ako Ťa budem vychovávať. Veľa skúseností s výchovou detí som sa naučil od rodín, ktoré poznám a k niektorým som chodil ako maličký. Vybral som Ti najkrajšie chlapčenské meno, ktoré Ťa sprevádzalo celým životom. SEBASTIÁN. Vyberali sme Ti ho s maminkou veľmi dlho. Verili sme, že Ti prinesie šťastie.

Spomínam si na Tvoje prvé Vianoce. Pamätáš si, to je sviatok, keď vítame iné bábätko - Ježiška. Milujem Vianoce a to isté som učil aj Teba. Chcem som, aby si na Vianoce nedostával darčeky od neznámych ľudí, ale od svojich rodičov.

Pamätáš si, ako si bol prvý krát v škole? Ako si plakal a bál si sa, či budeš múdry a učentlivý. Bolo to zbytočné. Bol si veľmi obľúbený, mali Ťa radi spolužiaci aj učitelia. Na strednej škole sa to trochu zmenilo, lebo si začal byť ako ja. Vyvádzal si, robil si hlúposti a ja som musel stále chodiť do školy. Ako sa všetko v živote opakuje.

A potom sa to stalo. Ochorel si a odišiel si do neba. Zrútil sa mi svet! V mojom srdci mám veľkú čiernu dieru, ktorú už nezaplním, ale dnes sa venujem deťom bez rodiny. Učím ich žiť každý deň s radosťou, učím ich bojovať so smútkom.

Jedného dňa pojdem za Tebou. Tak na mňa čakaj...

Deti,

d'akujeme Vám za dôveru, odvahu, silu a to nekonečné množstvo lásky a odpustenia, ktoré v sebe stále máte !

teta riaditeľka a ujo Pali